

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CXIII. De Invidia v. Sup. Æmulatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

XI.

Investitura & instrumentum quodlibet se ad aliud referens, idem continere intelligitur, quod illud, ad quod se refert. Menoch. *conf. 1. n. 83.* & dicitur contineri in scriptura referente idem, quod continetur in relata *l. affe. 100. 77. ubi Bart. & Dd. de hered. instit. l. institutio 1215. 10. de condit. instit. c. venerabilis de Confirmat. utili.* quod maxime obtinere in investituris confirmantibus, scilicet ut contineant nihil aliud quam confirmatum, ait Wesenb. *1. conf. 4. n. 77.*

XII.

Investitura simultanea est, quando Dominus consensu Vasalli alium de eodem feudo investit eique jus succedendi tribuit, ein Mitbelehneter der die gesamte Hand hat. Stryck. *Exam. Jur. Feud. cap. 12. quæst. 42.*

XIII.

Investitura simultanea Jure Feudali communi triplici casu obtinet, (1.) si duo investiantur, ut simul actu feudum habeant *2. Feud. 12. & 13.* (2.) si fratri in feudo novo per pactum investituræ successio deferatur. *1. F. 1. §. 2. 2. F. 12.* (3.) si consentiente Vasallo alius de eodem feudo simul investituræ ac in possessionem mittatur. Struv. *Synt. Jur. Feud. c. 9. tb. 14. n. 1.*

XIV.

Investituræ simultaneæ deficiente agnati ne quidem in feudo antiquo Jure Saxonico succedunt, Jure communi eā opus non habent nisi in feudo novo. Berl. *P. 2. Concl. 53. n. 24.*

XV.

Investituræ simultaneæ Jure Saxonico omni casu tenetur investituræ renovationem petere, non verò jure communi, nisi feudo aperto vel ad ipsum devoluto. Köppen. *decis. 31. n. 4.* quamvis in Marchia mutato domino etiam renovatio petenda. Rhet. *Comment. in Jus Feud. pag. 330.*

XVI.

Investitura simultanea Jure Saxonico per divisionem feudi expirat, nisi de alterius parte denuò simultaneè investiantur; Jure Communi verò Jus succedendi manet integrum. Berl. *P. 2. Concl. 53. n. 46. seqq. Köppen Decis. 47. n. 8.*

CAP. CXIII.

De Invidia v. Sup. Æmulatio.

Axioma I.

Invidiæ crimen jure est exosum, offendit hoc Wesenb. *de servit. n. 3.* adeoque vitandum. *vid. Hartm. Pistor. 3. quæst. 25. n. pen. elegantem. l. 1. c. de caduc. toll. tot. tit. Inst. de L. Fus. Canin. toll. & latè Anton. de rescript. monitor. tit. 5. concl. 6. num. 30. & seqq.* Hinc semper à viris probis id quamvis æqualibus abfuisse, nec erubuisse alterum ab altero quod sciret appetere, testatur Cujac. *ad African. tr. 1. pr. gl. in l. 4. in verb. non erit ei invidendum. de Usu & habitat. Unde Versus:*

Invidiosus ego, non invidus esse laboro.

II.

Ubi de utilitate alicujus constat, animus invidiosus

dia purgatur. *Jal. in l. quo minus. 2. n. 22. de sum. min. Alex. 2. conf. 174. Gail. 2. obs. 69. n. 30. & 31. Wesenb. conf. 34. n. 21.* Unde alleganti æmulationem merito probatio injungitur. *Gail. 4. loco.*

CAP. CXIV.

De Invito.

Axioma I.

Quibus invitis quis potest alienare, multo magis iisdem & ignorantibus & abscentibus. *l. 26. ff. de R. I.* Plus enim est invito alienare posse, quam absente & ignorante, cum absens alienationi forsitan contradicturus non fuisset, & frustra expectatur præsentia aut scientia ejus, quo invito actus expediri potest. Exemplum est in mandato, si nimirum tibi mandavero, ut domum Sejanam centum emas, utique mandasse videor, ut minoris eam si fieri possit emas. *§. is exsequitur. Inst. de mandat. l. cum de indebito. 25. ff. de probat.* aliud exemplum reperitur in donatione; qui enim donare potest, quia plus est, poterit etiam vendere & concedere. *l. 165. ff. de R. I.*

Limita (1.) in decurione, qui licet sua prædia vendere non possit, donare tamen potest. *l. 3. C. de præd. decur. (2.) in muliere, cui SC. Vellejanum succurrit intercedenti, non donanti. l. 4. §. 1. ad SC. Vellej. (3.) in Præside provinciae, qui jus gladii habet & potest vitam adimere, damnare in metallum. *l. relegatos. §. 1. ff. de interd. & releg. non tamen civitatem. Hyppolit. à Collib. ad l. 21. de R. I.**

II.

Invitis etiam Dominis quaritur, quod servi acquirunt. *§. item vobis. 3. Inst. per quas person. nob. acquir. l. servus vel ante 62. de V. O. l. etiam invit. 32. ff. de acquir. dom. l. 1. §. 5. l. peregre. 44. §. 1. ff. de acquir. poss. l. justè 44. §. ult. ff. de Usucap. Cujac. ad l. 1. §. item acquirimus ff. de acquir. poss. Bocer. in Comment. ad tit. Inst. per quas person. cuique acquirunt. n. 21.*

Intellige scilicet commutabiliter, quia potest repudiare, non verò incommutabiliter, & sic in effectu non gaudet invitatus *fac. l. placet. ff. de acquir. hered. Valq. 2. contr. jur. c. 39. num. 1.* ita legatum acquiratur invito, & sit Dominus à morte defuncti scilicet commutabiliter; postquam autem repudiat, fingitur non acquisitum. *l. servum filii 44. §. 1. de legat. 1. l. cum pater 77. §. furdo. 3. de legat. 2. l. à Titio. 64. ff. de furt. l. proinde. 8. si cert. petat. licet secus sit in fideicommissio, quod non acquiri invito dicitur nisi præcedat restitutio *l. restituta. 37. ff. ad SC. Trebell. l. facta. 63. in pr. ead. Ratio nem diversitatis vid. apud Jal. in l. fin. C. de SS. Eccles. & in l. 1. Commun. de legat. col. 5.**

III.

Invitus nemo agere cogitur. *l. unic. Cod. ut nemo invit. agere & ibi Cujac. in l. fin. C. de Usur. pupill. Aurb. qui semel. quom. & quand. judex. Boer. decis. 255. Unum. in process. judic. Disp. 1. tb. 4. num. 18.* Quia verecunda est cogitatio ejus, qui lites execratur, nec implicari vult negotiis *l. 4. ff. de alienat. judic. mutand. caus. Est enim*

cuius